

دوشنبه 18 فروردین 1393-7 جمادی الثانی 1435-7 آوریل 2014

خراج هزاران ایرانی مقیم عراق توسط رژیم بعث این کشور (1359 ش)...

* 18 فروردین در دفاع مقدس

* اخراج هزاران ایرانی مقیم عراق توسط رژیم بعث این کشور (1359 ش)
اشاره:

در چنین روزی، رژیم بعثی عراق که خود را برای حمله وسیع و سراسری به ایران آماده می‌کرد عده بی‌شماری از ایرانیان مقیم این کشور را به وسیله کامیون تا مرز آورده و آنها را به همان وضع رها نمود. صدام، از همان ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی ایران، بغض و کینه خود را نسبت به ایران اسلامی آشکار می‌ساخت و به طور آشکار و پنهان، در صدد تعرض به انقلاب اسلامی برآمد. وی ابتدا ستون پنجم خود را برای اقدامات تخریبی به شهرهای مختلف ایران به ویژه نقاط مرزی مانند خرمشهر، آبادان و اهواز اعزام کرد.

همچنین از اوایل سال 1358، هزاران ایرانی تبعه عراق را از جوار اماکن متبرکه نجف، سامرا، کربلا و کاظمین به طرز رقت انگیزی اخراج و اموالشان را مصادره نمود. در همین راستا، در چنین روزی، رژیم بعثی عراق که خود را برای حمله وسیع و سراسری به ایران آماده می‌کرد عده بی‌شماری از ایرانیان مقیم این کشور را

به وسیله کامیون تا مرز آورده و آنها را به همان وضع رها نمود. در این حال، مقامات محلی ایران، از رانده شدگان به عنوان مهمان جمهوری اسلامی استقبال کردند و امکانات رفاهی برای آنان فراهم نمودند. اخراج ایرانیان و شیعیان در روزهای بعد نیز ادامه یافت و صدها هزار نفر در این جریان بی‌خانمان و آواره شدند. در همین حال، وزیر امور خارجه عراق طی نامه‌ای به

دبیر کل سازمان ملل متحد با استناد به روحیه توسعه‌طلبی دولت ایران، خواستار خروج ایران از سه جزیره عربی ابوموسی و تنب کوچک و بزرگ شد.

در روزها و ماه‌های بعد، تعرضات رژیم بعث با حمایت بیگانگان رو به افزایش نهاد تا اینکه در 31 شهریور 1359، جنگ هشت ساله‌ای را به

ایران اسلامی تحمیل نمود.

* بمباران شدید شیمیایی مواضع ایران توسط دشمن بعثی (1366 ش)
اشاره:

همزمان با آغاز عملیات کربلای 8 توسط

رزمندگان جان برکف اسلام، دشمن به گونه‌ای بی‌سابقه

علیه رزمندگان مستقر در خرمشهر، به بمباران و گلوله‌باران شیمیایی با گلوله‌های توپ، خمپاره و حتی موشک‌های کاتیوشا اقدام نمود که به شهادت و مصدوم شدن شماری از خداجویان سپاه توحید منجر گشت.

این بمباران وحشیانه با اعتراض شدید و

شکایت جمهوری اسلامی ایران به سازمان ملل متحد مواجه گردید و ایران خواهان اعزام گروه کارشناسی سازمان ملل متحد شد.

به دلیل پایداری و تأثیر بیشتر عوامل به کار گرفته شده در سلاح‌های شیمیایی، تیم کارشناس اعزامی از سازمان ملل، که ده روز پس از حمله، وارد منطقه شد، موفق گردید نوع عوامل به کار گرفته شده را تشخیص دهد. با این حال همانند گذشته بی‌اعتناء

از کنار این حادثه و حوادث بعد از آن گذشتند؛

تا این که ابعاد گسترده و پیچیده‌تر عواقب شوم کاربرد

سلاح‌های شیمیایی، دامنگیر مردم مسلمان و

بی‌گناه حلبچه، روستاهای اطراف آن و مردم کردستان عراق شد.

* شهادت شهید سید محمد حسن احمدی (1361 ش)

اشاره:

شهید سید محمدحسن احمدی، دوم اردیبهشت ماه ۱۳۳۴ در خانه‌ای از سادات فراشبند چشم به جهان هستی گشود. در سن هفت سالگی به مدرسه رفت و با ادامه تحصیل موفق به اخذ دیپلم شد. بعد از دو سال به استخدام آموزش و پرورش درآمد. شهید احمدی به همراه چهار تن دیگر از برادران پس از اتمام درس دانش‌سرای مقدماتی، برنامه کلاس آموزش نماز را در زمان طاغوت در مدرسه شروع نمود. در اوقات فراغت، دانش‌آموزان را به اردوهای تفریحی - زیارتی دعوت می‌کرد و در هنگام اوج‌گیری مبارزات انقلاب اسلامی به رهبری حضرت امام خمینی (ره) به همراه پدر بزرگوارش در تظاهرات شرکت کرده و از پیشتازان مردم بودند.

او که در محضر پدر درس ایثار و تقوی آموخته بود و قرآن روشنی‌بخش راهش بود، با شروع جنگ تحمیلی تصمیم گرفت به‌خاطر پاسداری از میهن به جنگ ابرقدرت‌ها برود تا مشیت محکمی به دهان یاهوگویان زند. بعد از مدتی که از حضورش در جبهه می‌گذشت و دوشادوش دیگر رزمندگان می‌جنگید، ستاره بختش درخشیدن گرفت و در عملیات فتح‌المبین در منطقه فکه به شهادت رسید.

* 18 فروردین در گذر تاریخ

* شهادت «سید ابوالحسن

آل رسول شمس آبادی» به دست گروه مهدی هاشمی در اصفهان (1355 ش)

اشاره:

آیت‌الله سید ابوالحسن آل رسول معروف به شمس آبادی در سال 1286 ش (1327 ق) در خانواده‌ای عالم و روحانی در اصفهان دیده به جهان گشود.

وی پس از فراگیری تحصیلات مقدماتی علوم اسلامی در زادگاه خود، در 25 سالگی عازم نجف اشرف گردید و از محضر درس خارج بزرگانی همچون سید ابوالحسن اصفهانی، آقاضیاء الدین عراقی، سید جمال الدین گلپایگانی، سید عبدالهادی شیرازی و سید محسن حکیم کسب فیض نمود.

سید ابوالحسن پس از دوازده سال اقامت در نجف و اخذ مدارج عالی علمی، راهی اصفهان شد و به تدریس و ارشاد مردم همت گماشت. آیت‌الله شمس آبادی از روحانیونی بود که در سال 1342، وفاداری خود را به نهضت حضرت امام اعلام کرد.

ایشان در تأسیس و گسترش انجمن مددکاری ویژه یتام، سازمان ابابصیر ویژه نابینایان و حسینییه اصفهانی‌ها در مشهد و کربلا نقش بسزائی داشت.

همچنین شرح صحیفه سجادیه، اشعار در مرثی و مناقب اهل بیت (ع) و موعظه ابراهیم از آثار علمی این عالم ربانی می‌باشند.

آیت‌الله شمس آبادی سرانجام یک روز پس از بازگشت از سفر حج در سپیده دم هجدهم فروردین 1355 ش در راه رفتن به مسجد جهت اقامه نماز جماعت، توسط باند جنایتکار مهدی هاشمی ربوده شد و به طرز فجیعی به قتل رسید و جسدش را در اطراف اصفهان رها ساختند. جسد ایشان پس از کشف شدن، با تشییع باشکوه مردم، در تخت فولاد اصفهان به خاک سپرده شد.

* آزادی «امام خمینی(ره)» پس از ده ماه بازداشت و تحت نظر بودن (1343 ش)

اشاره:

پس از دستگیری حضرت امام خمینی(ره) و سرکوب قیام 15 خرداد 42، اوضاع در ظاهر رو به آرامش نهاد، اما خشم عمومی مردم مسلمان از دستگیری حضرت امام، به صورت‌های گوناگون جلوه‌گر شد.

تشکیل گروه‌های زیرزمینی اسلامی در قم، تهران و شهرستان‌ها، تحریم انتخابات فرمایشی مجلس بیست و یکم در مرداد 1342 و نیز اعلامیه تاریخی حوزه علمیه قم با پانصد امضاء از استادان و فضلا در حمایت از رهبر نهضت اسلامی ایران و محکوم کردن بازداشت غیرقانونی ایشان، از جمله واکنش‌های مردم و روحانیت در قبال عمل رژیم بود.

در این میان رژیم پس از یک سلسله تمهیدات که

به منظور جلوگیری از ابراز احساسات مردم و روحانیان در برابر آزادی رهبر نهضت اسلامی ایران انجام داد، سرانجام در اوائل سال 43، مذاکراتی با امام انجام داد و ایشان را به آرامش و مدارا با نظام فراخواند.

سپس آن حضرت را در هفدهم فروردین 43 آزاد کرده و در مطبوعات عنوان کردند که امام با رژیم و انقلاب سفید شاه به توافق رسیده است.

ولی حضرت امام پس از آن که در هجدهم فروردین وارد قم شدند، در اولین دیدار خود عنوان کردند: اگر خمینی را دار بزنید با [رژیم شاه] تفاهم نخواهد کرد.

* رحلت عالم بزرگوار و عارف بالله

آیت الله «سید عبدالکریم کشمیری»

(1378 ش)

اشاره:

آیت الله سید عبد الکریم کشمیری در

سال 1305 ش (1345ق) در نجف اشرف به دنیا آمد. وی پس از فراگیری دروس مقدمات در نجف، در حلقه درس خارج آیات عظام: سید ابوالقاسم خویی، سیدعبدالاعلی سبزواری، سید عبدالهادی شیرازی و شیخ محمدکاظم شیرازی قرار گرفت. آیت الله کشمیری به دلیل هوش سرشار خویش توانست در کوتاه ترین زمان، درجه اجتهاد را از آیت الله خویی دریافت دارد و آن گاه به تدریس سطوح عالی فلسفه در حوزه بپردازد. پشتکار آیت الله کشمیری در تدریس به گونه ای بود که روزانه 11 کرسی درس اعم از فقه، اصول، فلسفه و ادبیات عرب برای ایشان برپا می شد.

افزون بر تدریس، پژوهش و نگارش. در سیر معنوی و تهذیب نفس نیز به مراتب عالی دست یافت و صاحب کرامت هایی گردید.

در پی سخت گیری های رژیم بعث عراق، به طور پنهانی همراه خانواده، راهی ایران شد و در مرز ایران و عراق، همه نگاشته های علمی ایشان به دست نیروهای امنیتی عراق افتاد. آیت الله کشمیری از آن پس در شهر مقدس قم اقامت گزید و به تهذیب نفس، پرورش شاگردان و انجام امور مذهبی و علمی همت گماشت. سرانجام این عارف سترگ و عالم برجسته در 18 فروردین 1378 ش برابر با بیستم ذی حجه 1419 ق پس از طی یک دوره بیماری در 73 سالگی درگذشت و در حرم مطهر حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد.

* ترور

سرلشگر فرسیو رئیس دادرسی ارتش (1350ش)

اشاره:

این روز سرلشگر فرسیو رئیس دادرسی ارتش هنگام خروج از منزل خود واقع در خیابان دولت به ضرب سه گلوله از پای درآمد. فرزند 16 ساله او نیز به شدت مجروح شد.

* درگذشت محسن پودنکی از قهرمانان اسبق کشتی ایران (1392ش)

اشاره:

محسن پودنکی متولد سال 1356، عضو تیم ملی کشتی فرنگی ایران در وزن 74 کیلوگرم بود و در جام جهانی 2005 به همراه تیم ملی ایران عنوان سوم را به دست آورد. پودنکی، در المپیک آتن از سکوی قهرمانی بالا رفت و مدال طلا را برگردن آویخت. وی در سال 2003 هم به عضویت تیم ملی درآمد و در آسیایی هند چهارم شد. او همچنین دارای قهرمانی های متعددی در تورنمنت های داخلی و مسابقات کشوری نیز بوده است.

* 7 جمادی الثانی در گذر تاریخ

* به دار آویختن دانشمند و

مؤلف بزرگ «عین القضاة همدانی»

از مشایخ صوفیه (525 ق)

اشاره:

عبدالله بن محمد بن علی میانجی همدانی ملقب به

عین القضاة از بزرگان مشایخ صوفیه، فقیه، ادیب، فاضل و شاعر اوائل قرن ششم هجری در سال 492 ق در همدان متولد شد. عین القضاة شاگرد احمد غزالی و شیخ برکه ی همدانی و پیرو مذهب شافعی بود.

عین القضاة هیچ گاه در بیان عقائد خویش، هراسی به خود راه نمی داد و سرانجام با سعایت و بدگویی مخالفان، متهم به کفر و دعوی الوهیت شد و سپس در

شب 7 جمادی الاخر سال 525 به دار کشیده شد.

از آثار اوست: یزدان شناخت در مسائل حکمت الهی و علوم طبیعی؛ تمهیدات، در تمهید ده اصل تصوّف؛ رُبْدَةُ الْحَقَائِقِ، رساله ای مختصر راجع به علم ذات و صفات خداوندی و مکاتبی که شامل نامه های اوست. نوشته های فارسی عین القضاة مشحون از تعبیرات تغز صوفیانه است. کلام او پرسوز و گداز است و تصنع و تکلف در آثار وی مشاهده نمی شود.

وی رباعیاتی عرفانی نیز به زبان فارسی سروده است.

* درگذشت «بهاءالدین ابوالعباس» معروف به «قاضی اشرف»
عالم بزرگ مصری (643 ق)

اشاره:

بهاءالدین ابوالعباس همچون پدرش قاضی فاضل
به کار قضاوت در قاهره مشغول بود.

وی از هوش سرشاری بهره داشت و در نوشته‌هایش از سبک پدر خود پیروی می‌کرد.
قاضی اشرف به استماع حدیث از بزرگان آن دوره و همچنین گردآوری احادیث معتبر علاقه‌ی خاصی داشت. از میان آثار قاضی
اشرف، تنها مجموعه‌ای از احادیث جمع‌آوری شده توسط او به صورت نسخه‌ی خطی باقی مانده است.

* رحلت عالم مدرس

حاج میرزا «ابوعبدالله زنجانی» (1360 ق)

اشاره:

حاج میرزا ابوعبدالله بن میرزا نصرالله معروف به

شیخ الاسلام زنجانی از علمای قرن چهاردهم هجری قمری است. وی پس از تحصیل ادبیات، فلسفه و کلام نزد میرزا ابراهیم
ملکی زنجانی به تهران عزیمت نمود و

در آن جا به تکمیل مراتب علمی و اسلامی پرداخت و در سال 1330 قمری به نجف اشرف عزیمت نمود.

ایشان سفرهایی به فلسطین، قاهره و سوریه نمود و

با اساتید و فضلاء آن دیار ملاقات‌هایی داشت.

در سفر دوم خود به مصر مورد تجلیل ادباء و

فضلاء دانشگاه الأزهر قرار گرفت.

شیخ الاسلام زنجانی پس از مراجعت به ایران

به تدریس تفسیر و فلسفه اشتغال ورزید و سرانجام

در 12 تیر 1320 ش در زنجان دیده از جهان فرو بست. از آثار وی می‌توان به: اصول القرآن الاجتماعیه، الأفكار، تاریخ القرآن و
زندگانی محمد(ص) اشاره نمود.

* 7 آوریل در گذر تاریخ

* عروج پیامبر بزرگ الهی،

حضرت عیسی(ع) (33م)

اشاره:

حضرت عیسی بن مریم(ع) پیامبر بزرگ الهی و

یکی از پیامبران اولوالعزم است که در

25 دسامبر سال اول میلادی برابر با 622 سال قبل از هجرت نبی مکرم اسلام(ص) در بیت لحم یا ناصره واقع در فلسطین

امروزی، به امر خدا از حضرت مریم(س)

دختر عمران زاده شد. قبل از تولد آن حضرت، میلاد ایشان پیش‌بینی شده بود و این امر برای حکام زمان، ناگوار بود.

از این رو، چون از جانب هردوس، والی روم

مورد تهدید بود، خانواده او، وی را به مصر بردند. ایشان در

سی سالگی در شهر جلیله، شروع به تبلیغ دین خود کرد که مورد عداوت روز افزون فریسیان قرار گرفت.

موضوع به دار آویخته شدن حضرت عیسی(ع)

از نظر مکتب اسلام، چنانکه در قرآن به آن تصریح شده است، امری بی‌اساس است و به تعبیر قرآن، امر به آنها مشتبه شده
است.

داستان پایان حضور و ظهور حضرت عیسی(ع)

بر اساس تواریخ و تفاسیر و احادیث از این قرار بوده که: جهودان که همواره با حضرت مسیح(ع) سر دشمنی داشتند، به قتل او
تصمیم گرفتند.

در آن حال عیسی(ع) با حواریون در باغی بود.

سپاه یهود چون به باغ آمدند همه شاگردان عیسی(ع) پراکنده شده و فرار کردند.

یکی از یهودیان به نام یهوذا که شبیه عیسی(ع) بود و جای عیسی(ع) را نیز او نشان داده بود به دست آنها افتاد.

سپاهیان او را با هلهله و غوغا، کشان کشان بردند و چون مجال تحقیق بیشتری نبود به دارش زدند.

اما خداوند عیسی(ع) را در آن حال به آسمان برد.
به روایتی دیگر یکی از حواریون جوانی بود که
به عیسی(ع) شباهت داشت.
وی پس از اجازه از حضرت عیسی(ع)، خود را عیسی(ع) معرفی کرد و او را به دار زدند و
امر بر یهودیان مشتبه شد.
حضرت عیسی(ع) در هنگام عروج، 33 سال داشت.

* تأسیس سازمان بهداشت جهانی و روز جهانی بهداشت (1948م)